

חדר תצוגה זיוה תלם - דוד המלך 10, הרצליה פיתוח

זיוה תלם

מזמינה אותך לראות את הקולקציה החדשה של בגדי העור בעיצובה.

על בגדי העור של זיוה תלם, נאמר:

"אופנתיים, ייחודיים ומעשיים. ממש חלום..."

מבחר דגמים בלעדי בכל הגוונים והגדלים."

אין צורך במכירה מיוחדת, המחירים תמיד הוגנים. והעיקר, זיוה תלם מתאימה לך אישית את הדגם ובהתאם לאישיותך, לגוונים ולמידותיך!

בואי לבקר ביום שישי או שבת.

שישי 7.3.86, שבת 8.3.86 בשעות 19-16, 10-14.

אם ברצונך לבוא באחד מימי השבוע, אנא התקשרי לטלפון 052-72976 וקבעי מועד.

כמוכן תמצאי בחדר התצוגה: **בגדים ליום ולערב M/N**

★ חד'פעמי: ג'קטים מבריקט סיני אמיתי

★ מבחר עצום של חגורות, תיקים ואביזרים

Collonil protect

תכשיר לניקוי ושמידה לכל דברי עור סקאי ולקה

להשיג בחנויות תיקוני נעליים, החשביר לצרכן, כנ-בו שלום וכו'.
בוא ושיווק:
טל. 624865 ת"א.

צוות לענין

הם: בתיה - צרויה - מישל

מעצבי שיער מבית האולפנה של **סמי זלצר**

עכשיו: בסטודיו החדש שלהם:

LA-COUPÉ

רח' ארלוזורוב 34 תל-אביב
טל. 235137

מניקור-פדיקור ע"י מרים

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272

טל. 481/75-5-6-790114 רש' מס' 21 עסק 481/75

שמירה על בריאותך ורכושך

על כל חטאי ברלין

(המשך מעמוד 35)

נאני מורטי, בן ארצה, שזכה לאחר מ' דוב הכסף.

שפה קולנועית

המעניין ביותר בטעונו שמא חורי, חשיבותו של שטאמהיים הוא אותו מישפט מוכר ומעורר פליצות בלי בו של כל יהודי, שחור והושמע לגבי הגרמנים: "הסרט חשוב, כי הגרמנים לא ידעו." כך סברו גם חברי-השופטים של העיתונאים, אותם עיתונאים שת' בעו להעניק את פרס-העיתונות לסרט זה, אף כי הודו בכך שהסרט אינו מתע' לה לרמה אמנותית סבירה וכי אין בו איכויות מספיקות.

המאבק בתוך חברי-השופטים של העיתונאים קשר את שטאמהיים לשר אה באותו מישפט מתועב של "לא ידעו". כי לעומת אותם העיתונאים ש' תבעו להעניק את הפרס לסרט, עמדו עיתונאים אחרים שסברו כי לא צריך כלל להעניק פרס לאחר מסירייה-התחרות, כי התחרות היתה פשוט מבוה ומ' ביישת ברמת סרטיה, וכי לעומתה עמד במרכז תוכנית הפרסום הצעיר של פסטיבל ברלין סירטו של קלוד לאנצ' מן, שואה, שהיה משיכמו ומעלה מעל כל אירוע אחר שהתקיים בפסטיבל - ולא רק בגלל משמעותו ההיסטורית אנושית-כלל עולמית, כי אם גם בגלל איכויותיו הקולנועיות והשפה הקולנועית המיוחדת במינה, שאין לה כל תק' דים בתולדות הקולנוע.

המצדדים בהענקת הפרס לסרט שור' אה בברלין ורוקא רצו להביע הערכה לבני הווג אריקה ואולריך גרגור (מנ' הלי הפרסום), על ההחלטה להציג את הסרט במלואו, במרכז תוכנית שכללה סרטים נוספים על אותו נושא.

אלא שגם כאן התערבה הפוליטיקה, וכמעט טירפדה את הפרס: נציג פולין בצוות-השופטים של הביקורת מחה על שהסרט פוגע בפולנים ואינו מעלה על נס את אותם פולנים טובים שעזרו ל' הורים, הפולנים נפגעו, כזכור, מן העור ברה שלאנצמן ראין כסירטו כמה איכ' רים פולנים שהיו מרוצים ביותר מס' לוק היהודים מן הסכיבה, ועדיין תתיי' חסו ליהודים באותה השינאה כאילו עוד היו קיימים בהמוניהם בארץ זו גם היום.

לאנצמן לא רק שאינו מתחרט על הנקודה הפוליטית הזאת שכסירטו, הוא אף העניק את הסרט לפולין במתנה (המדינה היחידה שקיבלה את הסרט ללא תשלום) וזו היא ניקמתו הפרטית בפולנים.

מסכים לנקודה הפוליטית, נערך ויי כוח חריף, שכמה מן העיתונאים מד' גישים כי שואה אינו עוסק בתנועות המחתרת ובחסידיו אומות-העולם, וכי גם בארצות אחרות לא התעניין לאנצ' מן בידידי היהודים, כי אם עיקר עניינו היה נתון לטכניקה של השואה, למיבנה המכונה ולשיטה שבה הופעלה תוכנית ההשמדה ההמונית של היהודים.

אבל אם בוויכוח הורגשה נחיתותו המוסרית של בעל הדיעה הפוליטית, הרי בהצבעה היה המצב מסוכן הרבה יותר: הפולני פשוט גייס לעזרתו את כל נציגי הגוש המזרחי, ביניהם גם נציגי בולגריה וגרמניה המזרחית, ש' תמכו בו בלהט הוויכוח, אף שמעולם לא ראו את הסרט.

המזל הוא שנציגים אלה לא היו רוב, והיו מספיק נציגים תקיפים ברע' תם מן העולם החופשי שהעניקו לבסוף את הפרס הגדול של חברי-השופטים ל' סרטים-שמחזיקות-לחיות לשואה, ובכך נמנעה בושה גדולה מחברי-השופטים של אנשי-המיקצוע.

נקודה יהודית

אותו חברי-העיתונאים הסכים לבסוף לתת גם פרס לתחרות, כדי שלא להעליב את הנהלת הפסטיבל ולא ל' פגוע במסר החברתי של שטאמהיים, וכמו כן להעניק עוד שני פרסים לשני יים מסירטי הפרסום, סרט פולני וסרט מטאיוואן, וזאת כדי להרגיש את העור ברה שהמיסגרות הצדדיות עלו באי' כותן על המיסגרת הרישמית.

ואומנם, באותה מיסגרת של פורום הקולנוע הצעיר כללו בני הווג גרגור (אולריך גרגור, שהוא מרצה לקולנוע, כבר ביקר בישראל) כמה סרטים מענ' יינים ביותר על נושאים הקשורים בי שואה, אם כי בררכים אחרות ובשפה קולנועית שונה.

אחד מהם, הפרטיזנים של וילנה, תיאר בתיעוד מרתק ובעדריות של אני שים מן העולם כולו את המרד של גיטו וילנה, הפחות ידוע מזה של גיטו ורשה, ואילו סרט אחר בשם אהבו אותנו כל-כך הוקדש לשכונת וושינגטון הייטס בניו-יורק, שהיא למעשה שכונה של ייקים החיים באמריקה כמו היו בגרמניה קטנה.

מי שעשה את הסרט אסף עדויות מרתקות של יוצאי גרמניה החיים באר' צות-הברית והמתגעגעים לארץ מול' דתם עד כדי כך, שהם מאשימים פחות את הגרמנים במה שקרה בימי השואה ויותר תולים את האשמה ביהודים אחרים, כאלה שבאו מפולין למשל, ולר' עתם, באופיים ובעיסוקיהם המיסחריים. גרמו לרגשות אנטישמיים אצל הגויים. אחד האנשים מגלה, למשל, כי בשעה שהמדיעין הצבאי האמריקאי פנה אליו וביקש אינפורמציה על עיר הולדתו ברמן, שהאמריקאים התכוונו להפציץ, סירב האיש להעניק כל מידע, אף שידע על השואה המתחוללת שם, בטענה שאינו מוכן לעזור להפציץ את העיר שבה נולד.

ומז לאהדה

סרט אחד שהוצג כשוק הסר' טים היה מורכב מסרטים תיעודיים שהרוסים ניאותו לשחרר רק עתה, ואשר מנציחים באכזריות מחרידה את שיחרור מתנה אושוויץ בידי כוחות הצבא האדום.

אבל כזאת לא תם מיצויה של ה' נקודה היהודית בפסטיבל-ברלין '86, במניין גם ביותר ספרתי 20 סרטים ש' עסקו בנושא באופן ישיר. כמובן, נמנה עימם חינוך הגדל שהתקבל ביותר אתרה עליידי הקהל והביקורת מכל סרט ישראלי אחר שהוצג אי-פעם בת' חרות רישמית של פסטיבל כלשהו.

מבקרים חדי-לשון וקיצרי-סבלנות, שכבר כלל נושאים סרטים אחר' כמה דקות, ישנו מרותקים וטענו כי הסרט הישראלי עיניין אותם ביותר, והרלפה מכוונת מצוות-השופטים גילתה כי ל' מעשה דובר בו על פרס לסרט כולו, בנוסף לפרס-המישחק, שהוענק לשח' קן טונג'ל קורטיו.

אבל לו לפחות הוענק הפרס בש' למות, בלי שותפים, ואולי בכך היה רמז לאהדה שמצא הסרט בקרב חברי-השופ' פטים.

נוסף לכך נראתה ישראל עוד פע' מיים בתחרות: פעם כסירטו של מי' קלוש יאנצ'ו, השחר (קופרודוקציה צרפתית-ישראלית), שהיה למישר קשה לעיכול ויוצא-דופן בסגנונו ה' קולנועי בגנות הטרוי, ולוא בשל ה' מטרות הנעלות ביותר, ופעם אחרת כסירטה של הבימאית לאה פול, אן טריסטור, המספר על אמנית יהודיה הנגסה להתגבר על משבר נפשי עמוק, הנגרם לה כתוצאה ממות אביה בישי' ראל, ושלבסוף אותה ישראל ויכרו' נותיה עומדים לה לעזר במציאת עצמה ובהתאוששותה לקראת עתידה כאשה וכיוצרת.

שבוי בזכרונות

מה מזורה היתה הרגשתי כש' לפתע, כסרט שודי, שסיפר על קשיי הסתגלותה של נערה מופרעת למיש' פחה אומנת, ועל לבטי המישפחה האו' מנת נוכח הגורם הזר שנכנס לחייה, נושא שאין לו כל נגיעה לבעיה ה' יהודית, צצה ויצאה לה הבעיה גם מס' פור זה.

איך? פשוט מאוד: דמות של אדם תימהוני, המשוטט על החוף ופוגש אותה נערה בעייתית, מעלה את גורלה ה' טראגי - פעם היתה לאיש, יהודי' במוצאו, ילדה שנספתה במחנות הריכוז, ומאז הוא מגורה מן החברה וחי שבוי בתוך זיכרונותיו.